

Vyjádření školitele Mgr. Ivany Šípové (rozené Fabianové) k průběhu studia a k disertační práci

***Efekt týmového koučování využívajícího sociomapping* předkládané v roce 2020 na katedře psychologie FF UK**

I. Hodnocení celého doktorského studia

Doktorandka byla ve třech letech interního doktorského studia hodnocena z hlediska průběhu plnění individuálního studijního plánu, jakož i pedagogických a výzkumných aktivit hodnocením A.

Ihned po nástupu do interního doktorského studia (ve školním roce 2015/2016) se začala významným způsobem podílet na výuce. Vedla semináře psychologické metodologie a spolupodílela se na realizaci předmětu metodologická praktika. Kromě toho se podílela na volitelném předmětu psychologie vyjednávání a samostatně vyučovala volitelný předmět pozitivní psychologické intervence. Oba volitelné předměty patří na katedře psychologie mezi vysoce hodnocené kurzy (průměr posledních dvou let činí 96%). Vzhledem ke svému pedagogickému vytížení byla po ukončení tříletého interního doktorského studia (před zimním semestrem 2019/2020) přijata na poloviční úvazek jako odborný asistent a rozšířila si pedagogické portfolio o předměty metody psychologie práce a psychologie práce a organizace, čímž se stala v zimním semestru (v přepočtu na úvazek) pedagogicky nejvytíženějším členem katedry. Po převzetí předmětů se jí podařilo významně zlepšit (o více než 34%) u obou předmětů hodnocení. V letním semestru si následně převzala garanci předmětu psychosociální intervence, u kterého se jí opět podařilo zvýšit jeho hodnocení, a to o 26%. V době koronavirových opatření byla prvním pedagogem, který přešel na on-line výuku, a to ihned 12.3., kdy byla z důvodu karantény vysoká škola pro studenty uzavřena.

Během doktorského studia publikovala Ivana Šípová (Fabianová) čtyři příspěvky v recenzovaných sbornících a jeden článek v recenzovaném časopise (Psychologie pro praxi). Kromě toho se aktivně (posterem) účastnila tří mezinárodních konferencí/kongresů, a to 5th World Congress on Positive Psychology v Montrealu (2017) s příspěvkem 4Elements Personality Inventory and Emotion Recognition Test, 9th European Conference on Positive Psychology v Budapešti (2018), s příspěvkem o české standardizaci dotazníku Workplace Well-being Questionnaire a World Congress on Positive Psychology v Melbourne (2019), s příspěvkem The epidemiology of team engagement. Doktorandka se významným způsobem podílela na standardizaci a validizaci testu rozpoznávání emocí a také na využívání sociomappingu v rámci koučování týmů. Za největší grantový úspěch lze považovat fakt, že byla a je součástí týmu, který v roce 2019 získal mezinárodní projekt Horizon 2020, který se zabývá implementací sociomappingu v pracovních týmech za účelem snížení pracovního stresu. Tento projekt kromě jiného zahrnuje spolupráci s dalšími institucemi a vysokými školami jako například Univerzitou v Bologni, v Amsterdamu, Univerzitou Jaume ve Valencii, Scheffieldskou Univerzitou, Norskou Univerzitou vědy a technologie a dalšími. Cílem projektu

(s názvem H-work) je realizovat analýzu potřeb a následné intervence spojené s mentálním zdravím ve vybraných organizacích v České republice a následně data využít pro vytvoření vědecky prověřených doporučení pro práci s duševní pohodou zaměstnanců ve firmách v ČR i v dalších státech.

II. Celkové zhodnocení disertační práce

U reálné a dlouhodobé týmové práce nebývá experimentální design úplně častý. Doktorandce se podařilo najít dvě akademická prostředí, kde bylo možné při příležitosti dlouhodobější projektové práce porovnat 9 experimentálních a 12 kontrolních týmů (103 respondentů) v průběhu tří měsíců týmové spolupráce. Klíčovou otázkou, kterou si doktorandka kladla, byla otázka, zda seznámení s výsledkem sociomapování, kombinované s následující týmovou intervencí, zlepšuje charakteristiky týmové spolupráce. Tato otázka byla zodpovězena kladně zejména pro týmový engagement a frekvenci týmové spolupráce. Kromě experimentálního designu pro reálnou týmovou spolupráci bylo metodologickou výzvou této práce zpracování dat, které muselo respektovat fakt, že nejde o 103 nezávislých respondentů, ale o 21 týmů. Autorka použila hned tři modely hierarchického zpracování dat, a to model aditivní, disperzní i model přímého konsenzu. Výsledky všech tří modelů mezi sebou porovnává, aby bylo možné dospět k jednoznačnějším závěrům týkajícím se vlivu intervencí v situaci, kdy má na změny vliv i příslušnost k týmu samotnému. Doktorandka se obtíží statistického zpracování zhostila výborně a tím obohatila rejstřík postupů zkoumajících vliv sociomapování. Práci vnímám jako vysoce nadstandardní jak v části empirické, tak v části teoretické.

III. – IV. Připomínky a dotazy k disertační práci

Vzhledem k tomu, že doktorandka použila tři různé modely pro zpracování dat, by mne zajímalo, jaký model by do budoucna preferovala, a proč. Zároveň by mne zajímalo, jakým postupem by doporučila zvýšit reliabilitu a validitu hodnocení výstupů projektové práce na vysoké škole.

IV. Závěr

Předloženou disertační práci předběžně klasifikuji hodnocením „prospěla“.

30.8.2020

Radvan Bahbouh